

24/05/2024 17

sygn. akt VII U 2596/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2024 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący **Sędzia Sądu Okręgowego Stefania Zdunek-Waliczek**

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2024 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy Zbigniewa Kękusia

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Krakowie

o wysokość emerytury

na skutek odwołania Zbigniewa Kękusia

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Krakowie

z 13 czerwca 2023 r., znak END/1/018352648

oddala odwołanie.

Na oryginale właściwe podpisy
Zgodność z oryginałem stwierdza
Agnieszka Gura
Sekretarz sądowy

Uzasadnienie

Decyzją z 13 czerwca 2023 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Krakowie, powołując się na przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, **wobec zakończenia procedury przekazywania środków zgromadzonych na rachunku członka OFE na fundusz emerytalny FUS**, przyznał Zbigniewowi Kękusowi emeryturę i rozliczył zaliczkę od 2 maja 2023 r., tj. od daty osiągnięcia wieku 65 lat.

Podstawę obliczenia emerytury stanowiła kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem ich waloryzacji, zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz kwota środków zewidencjonowanych na subkoncie, z uwzględnieniem ich waloryzacji. Emerytura stanowiła równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 356 504,09 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego- 1 170 605,14 zł, kwota środków zewidencjonowanych na subkoncie z uwzględnieniem waloryzacji- 121 031,42 zł, średnie dalsze trwanie życia- 210 miesięcy. Wysokość emerytury wyniosła 7848,29 zł.

W odwołaniu od powyższej decyzji Zbigniew Kękuś zarzucił brak przedstawienia metody i danych, na podstawie których ZUS obliczył świadczenie w kwocie 148,29 zł, stanowiącej różnicę między kwotą świadczenia 7848,29 zł podaną w decyzji z 13 czerwca 2023 r., a kwotą świadczenia 7700 zł podaną w decyzji z 8 maja 2023 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji i wskazując, że odwołanie nie zawiera żadnych konkretnych merytorycznych zarzutów ani nowych okoliczności mogących mieć wpływ na zmianę zaskarżonej decyzji.

Bezsporne w sprawie było, że 3 kwietnia 2023 r. odwołujący Zbigniew Kękuś złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o emeryturę.

Decyzją z 8 maja 2023 r. ZUS przyznał Zbigniewowi Kękusowi emeryturę w kwocie zaliczki od 2 maja 2023 r., tj. od daty ukończenia 65 lat. Emerytura została ustalona w kwocie zaliczkowej ze względu na trwającą procedurę przekazywania środków zgromadzonych na rachunku członka OFE na fundusz emerytalny FUS. Emerytura w kwocie zaliczkowej wyniosła 7700 zł.

Prawomocnym wyrokiem z 4 września 2023 r. Sąd Okręgowy w Krakowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie Zbigniewa Kękusia od powyższej decyzji.

W toku niniejszego postępowania ZUS złożył pismo procesowe przedstawiające dokonywane waloryzacje kapitału początkowego oraz składek w poszczególnych latach. Odwołujący nie wniósł żadnych uwag do treści tego pisma.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184. W myśl art. 25 tej ustawy podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, z waloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185 (ust. 1). Waloryzację składek przeprowadza się corocznie, od dnia 1 czerwca każdego roku, poczynając od waloryzacji za rok 2000, z uwzględnieniem art. 25a. W wyniku przeprowadzonej waloryzacji stan konta nie może ulec obniżeniu (ust. 3). Waloryzacji podlega kwota składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego na dzień 31 stycznia roku, za który jest przeprowadzana waloryzacja, powiększona o kwoty z tytułu przeprowadzonych waloryzacji (ust. 4). Waloryzacja składek polega na pomnożeniu zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego składek przez wskaźnik waloryzacji (ust. 5). Stosownie do art. 25a ustawy przy ustalaniu wysokości emerytury kwota składek na ubezpieczenie emerytalne zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu 31 stycznia roku, za który przeprowadzono ostatnią waloryzację, o której mowa w art. 25, jest waloryzowana kwartalnie (ust. 1). W przypadku ustalania

wysokości emerytury: w pierwszym kwartale danego roku - ostatniej kwartalnej waloryzacji składek dokonuje się za trzeci kwartał poprzedniego roku; w drugim kwartale danego roku - ostatniej kwartalnej waloryzacji składek dokonuje się za czwarty kwartał poprzedniego roku, z uwzględnieniem ust. 2a; w trzecim kwartale danego roku - ostatniej kwartalnej waloryzacji składek dokonuje się za pierwszy kwartał danego roku; w czwartym kwartale danego roku - ostatniej kwartalnej waloryzacji składek dokonuje się za drugi kwartał danego roku (ust. 2). Waloryzacji kwartalnej podlega kwota składek zewidencjonowanych na ostatni dzień pierwszego miesiąca kwartału, za który przeprowadzana jest waloryzacja, powiększona o kwoty uzyskane w wyniku poprzednich waloryzacji kwartalnych (ust. 3). Waloryzacja kwartalna składek polega na pomnożeniu zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego składek przez wskaźnik waloryzacji określony w ust. 5. W wyniku przeprowadzonej waloryzacji stan konta nie może ulec obniżeniu (ust. 4). Zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

W myśl art. 120 ust. 1 ustawy jeżeli prawo do świadczeń zostało udowodnione, ale zainteresowany nie przedłożył dowodów niezbędnych do ustalenia wysokości świadczeń, organ rentowy przyznaje zainteresowanemu świadczenia w kwocie zaliczkowej zbliżonej do kwoty przewidywanych świadczeń.

W okolicznościach niniejszej sprawy Sąd doszedł do przekonania, że emerytura odwołującego, której wysokość ustalono zaskarżoną decyzją z 13 czerwca 2023 r., została obliczona prawidłowo. W szczególności ZUS przeprowadził wszystkie niezbędne, wymagane waloryzacje, których przebieg został przedstawiony przez organ w jednym piśmie procesowych złożonych w toku procesu. Odwołujący w żaden sposób nie zakwestionował wyliczeń organu. Nie umknęło przy tym uwadze Sądu, że wysokość ostatecznie ustalonej zaskarżonej decyzją z 13 czerwca 2023 r. emerytury jest inna, wyższa, niż tej wypłacanej w kwocie zaliczkowej na podstawie decyzji ZUS z 8 maja 2023 r. Nie oznacza to jednak, że wysokość emerytury odwołującego została błędnie wyliczona. Z samej definicji emerytura zaliczkowa ustalona jest w kwocie zbliżonej do kwoty przewidywanych świadczeń. Ostateczne ustalenie wysokości świadczenia, po zgromadzeniu przez organ rentowych wszystkich niezbędnych danych i przeprowadzeniu wyliczeń na ich podstawie, może więc się różnić. Podkreślić przy tym należy, że odwołanie od decyzji ZUS z 13 czerwca 2023 r. nie zawierało żadnych konkretnych merytorycznych zarzutów do niej. Odwołujący nie kwestionował dokonanych przez ZUS wyliczeń, nie podnosił ich nieprawidłowości.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy oddalił odwołanie w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. jako nieuzasadnione.

Na oryginale właściwe podpisy
Zgodność z oryginałem stwierdza

Agnieszka Gura
Sekretarz sądowy